

Verslag Tour de Fris

Op 23 april 2016 vertrok de grote groep goed-getrainde wielrenners naar Odense in Denemarken. Na maanden hard getrapt te hebben op de fietsen in de sportschool en iedere zondag grote rondes door West-Friesland en omstreken gefietst te hebben waren ze er helemaal klaar voor. Een busrit van wel 10 uur, maar bijna niemand vond het erg want het was beregezellig in de bus. Toen we aankwamen op de camping in Odense mochten we meteen door naar de banken voor de o zo heerlijke soep van Marjon. Eerst nog even de openingsspeech van Arnout, en daarna naar de tent om de luchtbedden op te blazen. Buiten werden er spelletjes gespeeld, en 's avonds werd er gekaart in de tent. Tegen tien lagen we allemaal in bed. De volgende dag brak aan. De dag van de fietstocht terug naar Nederland. Het was een barre en koude tocht, maar iedereen knalde er lekker doorheen. Onderweg nog een paar ongevalletjes gehad maar verder ging het prima. Het was een droge dag, totdat het weer besloot om ons te pesten en een flinke hagelbui naar beneden liet vallen. Dus, iedereen naar de McDonalds rennen om uiteindelijk patat te krijgen van Jos. Na deze iets langere pauze konden we weer droog verder. De volgende dag was de vreselijkste dag. Vrieskou, natte sneeuw, harde wind en keiharde regen. Net over de grens van Duitsland stopten we bij een tankstation met daarbij een fietsenwinkel, waar we op gingen warmen en ook strandden. Na een tijdje besloten de begeleiders door te gaan met mensen die nog door wilden fietsen. De dappere jongens en een meisje gingen er weer tegenaan, in totaal 7 of zo iets. Na uren in de fietsenwinkel te zitten werden we opgehaald en kregen we goed nieuws te horen in de bus. In plaats van te moeten overnachten in de koude tenten, werden we naar een jeugdherberg vervoerd waar het heerlijk warm was. Iedereen verheugde zich weer op de soep van Marjon, die weer heerlijk smaakte. Na het diner en alle spelletjes op de avond was het tijd om te gaan slapen in onze lekker warme kamers. Er werd nog heel zacht gezegd: "Ik hoop echt dat het morgen gaat sneeuwen." Nou, zo gezegd zo gedaan. Toen we de volgende ochtend wakker werden lag er een pak sneeuw op de grond, niet fietsen natuurlijk want dat zou te gevaarlijk zijn, dus we bleven nog een dagje lekker warm op de jeugdherberg. Een supergezellige dag met veel spelletjes en de heerlijke soep van Marjon. De volgende dag gingen we verder met de bus. 200 kilometer naar de grens van Nederland. Onderweg nog even de spiegel van een vrachtwagen gesloopt, maar verder ging het prima. Toen we op de camping aan waren gekomen en de spullen in de tenten hadden gezet, gingen we weer fietsen. Dit keer was het een rondje door de omgeving. Aan het begin was het heerlijk weer, maar in de verte zagen we de verdomde regenwolken onze kant weer opwaaien. Het begon keihard te regenen en iedereen was weer zeiknat. De moed zakte bij veel mensen al in de schoenen, net als het koude water. De ronde snel afgemaakt en terug naar de camping. Eenmaal aangekomen werden we weer begroet door een lekker soepje en gingen we opwarmen in de tent. Na het diner weer gezellige spelletjes gedaan en veel vrienden gemaakt. De dag erop gingen we de grens over bij Hardenberg. Het was een lekker dagje. Af en toe wat kleine buitjes gehad maar verder ging het prima. Toen we in Ommen reden begon het spontaan keihard te regenen. Dus alle blij en droge gezichten van alle deelnemers veranderden al gauw in een sombere, doorweekte groep. Bij de camping onze fietskleding en schoenen voor de kachels gezet en warme kleding aangetrokken. Na het diner hebben we ons klaargemaakt voor de bonte avond. Dit was een groot succes, en heel erg gezellig. Tegen tien was het feestje afgelopen en gingen we allemaal zenuwachtig slapen, want we kwamen morgen weer thuis aan. De laatste dag verliep erg

soepel. Lekker weer, op de dijk harde wind maar dat kon de pret niet bederven. De laatste kilometers braken aan. Allemaal verzamelen naast Club Vol op de spanbroekerweg. Big smiles op de gezichten van iedereen, want we waren weer op het thuisfront. Nog even doorgetrapt en daar waren we. Voor de finish. Een gevoel van trots stroomde door onze aders die ons gelijk weer opwarmde. Veel gejuich en gejoel bij de finish. Een prachtig ontvangst. Na een barre week konden we onze familie en vrienden weer in de armen sluiten en naar huis gaan om een maand voor de kachel gaan zitten. Toch hadden ze deze editie van Tour de Fris beter "Tour te Fris" kunnen noemen.

Julian Molenaar en Michael Hijma